

Sygnatura akt I C 1953/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 21 stycznia 2013r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSR Rafał Kuśmierek**

Protokolant: Beata Toll - Lisiecka

po rozpoznaniu w dniu 09 stycznia 2013 roku w Jeleniej Górze na rozprawie

sprawy z powództwa

L. J.

przeciwko **Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w J.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. powództwo oddała;

II. nie obciąża powódki kosztami procesu poniesionymi przez stronę pozwaną.

Sygn. akt I C 1953/12

UZASADNIENIE

Powódka L. J. wnosila o pozbawienie w calosci wykonalnosci tytułu wykonawczego w postaci prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 14.12.2000 r. w sprawie sygn. akt I C 568/00 – zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Wierzycielem egzekwującym w oparciu o w/w tytuł wykonawczy była Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w J..

W uzasadnieniu żądania powódka twierdziła, iż strona pozwana dopiero w dniu 11.01.2011 r. złożyła wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie w/w tytułu wykonawczego, następnie go cofnęła, by w dniu 30.07.2012 r. ponownie zażądać wszczęcia postępowania egzekucyjnego. W ocenie powódki, roszczenie stwierdzone prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 14.12.2000 r. uległo przedawnieniu mając na uwadze dyspozycje art. 125 § 1 kc. Ponadto powódka płaci terminowo należności z tytułu korzystania z lokalu mieszkalnego w Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w J., zatem odpadła podstawa eksmisji. Niezależnie od powyższego powódka twierdziła, iż w obecnym stanie prawnym nie jest konieczne związanie prawa własnościowego spółdzielczego do lokalu mieszkalnego z członkostwem w spółdzielni, dlatego utrata członkostwa w pozwanej Spółdzielni i wygaśnięcie własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, które to zdarzenia wystąpiły w odniesieniu do powódki – przed wejściem w życie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 marca 2004 r. (K 32/03, Dz. z 2004 r., Nr 63, poz. 591 z późn. zm.), nie mogą trwale pozbawić powódki prawa do lokalu mieszkalnego. Także i z tej przyczyny wyrok nakazujący eksmisję z lokalu mieszkalnego wygasł.

Strona pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w J., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, w odpowiedzi na pozew wnosila o oddalenie żądania oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Strona pozwana zarzuciła, iż wyrok nakazujący eksmisję z lokalu mieszkalnego położonego w J. przy ulicy (...) zapadł na skutek wykluczenia powódki z grona członków spółdzielni mieszkaniowej, a następnie wygaśnięcia własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego. Powódka pomimo wygaśnięcia prawa do lokalu mieszkalnego oraz

prawomocnego orzeczenia sądowego nakazującego opuszczenie lokalu – zajmuje go nadal, nie płacąc terminowo odszkodowania. Powódka była wielokrotnie była zapraszana do siedziby spółdzielni celem wyjaśnienia kwestii mieszkania. Poinformowano powódkę, iż możliwe będzie przywrócenie członkostwa w spółdzielni, pod warunkiem uregulowania zaległości płatniczych oraz złożenia ponownego wniosku o przyjęcie, co nie nastąpiło. Odnosząc się do zarzutu przedawnienia roszczenia objętego prawomocnym orzeczeniem sądowym, to strona pozwana nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Jak argumentowała strona pozwana : wyrok Sądu z dnia 14.12.2000 r. uprawomocnił się w dniu 05.01.2001 r. , zaś wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego został złożony w dniu 13.12.2010 r. (data nadania przesyłki w urzędzie pocztowym), oczywistym więc było, iż przedmiotowe roszczenie nie uległo przedawnieniu – termin 10 letni został zachowany. Zdaniem strony pozwanej, nie mógł zostać uwzględniony zarzut oparty o rozstrzygnięcie zawarte w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 marca 2004 r. (K 32/03, Dz. z 2004 r., Nr 63, poz. 591 z późn. zm.), albowiem w istocie prowadziłyby to do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy, poza zakresem objętym hipotezą art. 840 kpc.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

Powódka L. J. była członkiem Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w J.. Powódce przysługiwało spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego w J. przy ulicy (...).

Z uwagi na długotrwałe zaleganie z opłatami czynszowymi za lokal mieszkalny powódka na mocy uchwały Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej (...)w J.z dnia 13.07.1999 r. numer (...) została wykluczona z członkostwa w spółdzielni. Powódka nie złożyła odwołania od uchwały Rady Nadzorczej do Zebrania Przedstawiciel Członków Spółdzielni. Uchwała z dnia 13.07.1999 r. uprawomocniła się.

Strona pozwana Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w J. dniu 23.03.2000 r. złożyła pozew do Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze domagając się orzeczenia eksmisji wobec powódki z przedmiotowego lokalu mieszkalnego. Żądanie pozwu strona pozwana argumentowała wygaśnięciem spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, wobec wykluczenia z członkostwa w spółdzielni.

W dniu 14.12.2000 r. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze, w sprawie I C 568/00, wydał wyrok na podstawie którego nakazał powódce L. J., aby wraz z osobami i rzeczami prawa jej reprezentującymi opuściła, opróżniła lokal mieszkalny przy ulicy (...) w J. i wydała w stanie wolnym stronie pozwanej. Wyrok powyższy uprawomocnił się w dniu 05.01.2011 r.

/ dowód : uchwała k. 27 – 28,

akta sprawy I C 568/00, dokumenty w aktach /

Powódka po utracie tytułu prawnego do lokalu mieszkalnego wielokrotnie zalegała z płatnością należności na rzecz strony pozwanej, z tytułu zajmowania przedmiotowego lokalu mieszkalnego (odszkodowania).

Powódka zwracała się do strony pozwanej – Prezesa Spółdzielni – o uregulowanie sprawy lokalu mieszkalnego tj. przyjęcia ponownie w poczet członków spółdzielni oraz przywrócenie prawa do lokalu. Prezes Spółdzielni informował powódkę, iż warunkiem koniecznym dla uwzględnienia wniosku jest zapłata zaległych należności, dalsze bieżące płatności oraz złożenie wniosku o przyjęcie w poczet członków.

W dniu 04.04.2008 r. powódka złożyła w/w wniosek.

W dniu 22.04.2008 r. strona pozwana poinformowała, iż pomimo uregulowania zaległych płatności, to mając na uwadze dotychczasowe długotrwałe zaleganie z płatnościami, wniosek może zostać rozpatrzony pozytywnie, jeżeli w ciągu kolejnych 6 miesięcy powódka będzie uiszczała terminowo płatności oraz wystąpi z przedmiotowym wnioskiem.

Powódka nie wystąpiła z takim wnioskiem.

Powódka wielokrotnie rozmawiała z przedstawicielem spółdzielni

(min Prezesem spółdzielni) na temat uregulowania sprawy lokalu mieszkalnego.

W dniu 16.10.2009 r. strona pozwana poinformowała powódkę, iż sprawa ponownego przyjęcia w poczet członków spółdzielni została zawieszona do czasu wprowadzenia przez Sejm RP zmiany do ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych.

Powódka stale posiadała zadłużenie wobec spółdzielni z tytułu posiadania przedmiotowego lokalu mieszkalnego.

/ dowód : korespondencja stron k. 32 – 34, 56

Zeznania powódki L. J. k. 57 – 59

Zeznania przedstawiciela strony pozwanej k. 57 – 59 /

W dniu 15.10.2010 r. strona pozwana złożyła do Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze wniosek o wydanie ponownego tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sąd Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 14.12.2000 r., w sprawie sygnatura akt I C 568/00, wraz z nadaną klauzulą wykonalności.

Postanowieniem z dnia 09.12.2010 r. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wydał stronie pozwanej ponowny tytuł wykonawczy.

/ dowód: akta sprawy I Co 6801/10 /

W dniu 13.12.2010 r. strona pozwana złożyła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jeleniej Górze – J. W. wniosek o wszczęcie egzekucji celem wydania przedmiotowego lokalu mieszkalnego. Do wniosku strona pozwana dołączyła tytuł wykonawczy obejmujący wyrok z dnia 14.12.2010 r. Komornik Sądowy wszczął postępowanie egzekucyjne.

W dniu 02.07.2012 r. wierzyciel oświadczył, iż cofa wniosek o prowadzenie egzekucji.

W dniu 02.07.2012 r. Komornik Sądowy postanowił o umorzeniu postępowania egzekucyjnego.

Powódka nadal zalegała z płatnościami na rzecz strony pozwanej.

W dniu 16.07. 20102 r. strona pozwana ponownie złożyła wniosek o wszczęcie egzekucji celem wydania przedmiotowego lokalu mieszkalnego. Postępowanie egzekucyjne toczy się pod sygnaturą akt Km 2165/12.

Obecnie postępowanie egzekucyjne zostało zawieszono z uwagi na złożenie powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności.

/ dowód: wniosek k. 35 – 38, 41, 43 - 44

Postanowienie k. 42

akta egzekucji Km 55/11, Km 2165/12 /

W sierpniu 2012 r. powódka L. J. spłaciła zadłużenie wobec strony pozwanej w kwocie 9000 zł.

/dowód : Zeznania powódki L. J. k. 57 – 59 /

Sąd Rejonowy zważył, co następuje :

Powódka wywodziła roszczenie z treści art. 840 § 1 pkt. 2 kpc, który stanowił, iż dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po

zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

W orzecznictwie Sądów Powszechnych jak i literaturze przedmiotu zgodnie przyjmuje się, iż zdarzeniem o którym mowa w przepisie może być zarzut przedawnienia roszczenia objętego tytułem wykonawczym (por. Edmund Wengerek, Przeciwegzekucyjne powództwa dłużnika, Wydawnictwo Zrzeszenia Prawników Polskich, Warszawa 1998 r., str. 92, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30.07.2010 r., VI ACa 53/10).

Zarzut przedawnienia powinien być rozpoznany z uwzględnieniem dyspozycji art. 125 § 1 kc, który stanowi, iż roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu.

Mając na powyższe unormowanie oraz dowody przedstawione przez stronę pozwaną, zgodzić należało się z zarzutem strony pozwanej, iż roszczenie o wydanie lokalu mieszkalnego nie uległo przedawnieniu.

Przede wszystkim, w ocenie Sądu, mając na uwadze dyspozycję art. 223 § 1 kc, stwierdzić należało, iż roszczenie windykacyjne strony pozwanej, które ma na celu ochronę prawa własności ze swej istoty nie może ulec przedawnieniu. Zgodnie bowiem z art. 223 § 1 kc, roszczenia właściciela przewidziane w artykule poprzedzającym nie ulegają przedawnieniu, jeżeli dotyczą nieruchomości, zaś art. 222 kc reguluje powództwo windykacyjne oraz negatoryjne. Wnioskować więc należy, iż roszczenie windykacyjne stwierdzone prawomocnym orzeczeniem Sądu nie ulega przedawnieniu.

Niezależnie od powyższej argumentacji, zgodzić należało się ze stroną pozwaną, iż dochowała 10 letniego terminu o którym mowa w art. 125 § 1 kc. Otóż wyrok Sądu z dnia 14.12.2000 r. uprawomocnił się w dniu 05.01.2011 r. i od tej daty należy liczyć początek biegu okresu przedawnienia. Strona pozwana wykazała, iż wniosek o wszczęcie egzekucji został złożony w dniu 13.12.2010 r. (k. 35, nadanie pisma w urzędzie pocztowym). Na skutek wniosku wszczęto egzekucję sądową, która została następnie umorzona na mocy postanowienia z dnia 02.07.2012 r. Jednak, zgodnie z art. 123 § 1 pkt. 1 kc, złożenie przedmiotowego wniosku przerwało bieg przedawnienia.

Zgodnie z art. 123 § 1 pkt. 1 kc, bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia.

Zgodnie z art. 124 § 1 kc, po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo.

Stosownie do art. 124 § 2 kc, w razie przerywania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone.

Z powyższych regulacji wynikało, iż okres 10 letni przedawnienia biegł na nowo od dnia 02.07.2012 r., zatem złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji sądowej ponownie w dniu 16.07.2012 r. nie było przedawnione.

Zgodzić należało się również z innym argumentem strony pozwanej, iż przerwanie biegu przedawnienia nastąpiło na skutek złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności przedmiotowemu tytułowi egzekucyjnemu, co nastąpiło w dniu 28.03.2011 r. (akta sprawy I C 568/00). Do daty wydania tytułu wykonawczego, co nastąpiło w dniu 05.04.2001 r., zgodnie z regulacją określoną w art. 124 § 2 kc, bieg terminu przedawnienia pozostawał w zawieszeniu.

Podsumowując powyższe rozważania, stwierdzić należało, iż zarzut przedawnienia podniesiony przez powódkę – będący podstawą powództwa opozycyjnego – okazał się niezasadny.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów zgłoszonych przez powódkę.

Nie miała znaczenia przy rozpoznaniu niniejszej sprawy, okoliczność wskazywana przez powódkę, iż obecnie terminowo i na bieżąco płaci należności wobec strony pozwanej.

Rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego zawarte w wyroku z dnia 30 marca 2004 r. (sygn. akt K 32/03, Dz.U. z 2004 r., Nr 63, poz. 591, z późn. zm.), pozostawało bez wpływu na skutek prawomocnego orzeczenia z dnia 14.12.2000 r. , zważywszy na kognicję Sądu przy rozpoznaniu powództwa opozycyjnego.

Trybunał Konstytucyjny stwierdził niezgodność z Konstytucją RP przepisu art. 17⁸. 1. ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz.u. Z 2003 R., Nr 119, poz. 1116, z późn. zm.), który stanowił, iż spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu wygasa z upływem 6 miesięcy od dnia ustania członkostwa z innych przyczyn niż śmierć członka, chyba że członek przed upływem tego terminu dokona zbycia prawa, a jeden z nabywców złoży deklarację członkowską. W tym wypadku prawo wygasa, gdy odmowa przyjęcia tej osoby na członka spółdzielni stanie się ostateczna, a od dnia ustania członkostwa upłynęło 6 miesięcy. Nabywca może, w ciągu 3 miesięcy od dnia doręczenia mu zawiadomienia o ostatecznej odmowie spółdzielni, wystąpić do sądu o nakazanie przyjęcia go w poczet członków spółdzielni.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazano, iż „ W sprawie z powództwa spółdzielni mieszkaniowej o eksmisję pozwany - wykluczony członek spółdzielni może skutecznie powołać się na przysługujące mu wobec tej spółdzielni spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu także wówczas, gdy wykluczenie nastąpiło przed wejściem w życie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 marca 2004 r., K 32/03 (Dz. U. Nr 63, poz. 591)”, (porównaj uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 23.06.2005 r., III CZP 35/05, ISNC 2006/5/81). Mając na uwadze, iż proces o wydanie zakończył się w dniu 05.01.2001 r., oczywiście powódka takiego zarzutu nie mogła zgłosić. Jednak nie oznacza to, iż była pozbawiona możliwości wykorzystania uprawnienia, które wynikało z wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Powódka w terminie 1 miesiąca od daty wejścia w życie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 marca 2004 r. mogła złożyć skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem z dnia 14.12.2000 r. i wnosić o uwzględnienie w wznowionym procesie zarzutu prawa własności lokalu mieszkalnego. Stanowił o tym przepis art. 401¹. § 1 i § 2 kpc, w brzmieniu obowiązującym przed 06.02.2005 r.

Zgodnie z art. 401¹. § 1. kpc, można żądać wznowienia postępowania również w wypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego został wydany wyrok.

§ 2. W sytuacji określonej w § 1 skargę o wznowienie wnosi się w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego.

Bezspornie powódka nie skorzystała z możliwości wznowienia postępowania, aby podnieść zarzut prawa własności do przedmiotowego lokalu mieszkalnego. Zatem, w ocenie Sądu, utraciła uprawnienie do obrony poprzez ten zarzut. Podnoszenie w/w okoliczności w niniejszym postępowaniu było niedopuszczalne.

Mając na uwadze również powyższe rozważania, powództwo jako bezzasadne podlegało oddaleniu, o czym Sąd orzekł w punkcie I wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 102 kpc.